

Montaža drugega turboagregata je bila uspešno izvršena

Novoizvoljeni izvršni komitej za zaščito otrok je izvolil v Zbirku grebu za novega predsednika: Unije g. Charlesa Jonga, dosedanjega člana Izvršnega sveta Unije in dolgoletnega znanstvenega delavca s področja zaščite otrok v Holandiji.

ŠTAJERSKA V BORBI

19. septembra vsi na Ostrožno!

Kulturne dejavnosti ni mogel zatreti niti okupator

(Iz dnevnika trboveljskega kulturnega delavca med NOV)

(Nadaljevanje)

Tako se je tudi zgodilo. Še isti dan je privlekel od nekod staro trobento. Vinko mu jo je ves vesel vzel iz roke, dasi smo bili vsi ostali prepričani, da so di trobenta v staro šaro. Nekaj časa jo je ogledoval in zmaljeval z glavo, končno pa je globoko zajel sapo, pihnil in spravil iz njega nekaj tonu podobnega. Ker je bila trobenta že tu, sem si zaželel soigralca, vendar pri vsej Vinkovi dobri volji ni bilo uspeha.

Kmalu nato je prišel Znan, tokrat z violino, cigansko, staro, črno in polomljeno. Strune je prinesel kar v žepu, lok pa, se mi zdi še danes, ni bil loku podoban. Pri nekem kmetu smo dobili malo kolofonije, ki jo uporabljajo za obarvanje prašičev. S to je Vinko namazal lok, z njim pa potegnil ob glasnem utripu treh src po strunah. Zazvenel je hreščet ton, ton je pa bil. Vinko je bil sicer trobentar, violina mu pa ni nikoli, kdo ve kaj odrezala, vendar violina je bila tukaj. Vinko me je moral ubogati in začela sva še midva z vajami.

Da, z vajami! Kaj naj igrava? Dena smo vedno imeli note, tu jih pa ni bilo. Da bi Vinko doma kdaj igral brez not, mu niti na misel ni prišlo. No, sila kola lom! Pregovoril sem ga, naj zastavi vse svoje sile in znanje in še tistega dne sva zaigrala nekaj, kar je bilo »Triglavske« in »Trboveljske koračnice« nekoliko podobno.

Takoj sem uvidel, da brez not ne bo šlo. Jože in Vinko sta mi na naveden papir načrtala notne črte, sam pa sem se usedel in napisal prvo glasbeno delo v partizanih — »Savinjsko koračnico«. Oba sta bila z njo zadovoljna in vzel smo jo na naš »spored«.

Se spomin na naše tedanje stanovanje. Stanovali smo v dolini, pod streho precej meščanske hiše, kamor smo po naključju zašli. Razen nas so se zavlekli v hišo tudi obveščevalci cone in zasedli večjo sobo. Mi trije smo se zadovoljili s kuhinjo. Tu je bila prvič v partizanih priložnost, da smo lahko zakurili v štedilniku. Pogreli smo vodo in se temeljito umili in očedili. Kako pa je kuhinja izgledala naslednji dan, si lahko vsakdo predstavlja.

Vinko ni tratil časa. Brž je navezal stike z domačo hčerko, kar mu ni bilo težko zaradi njegove prikupne zunanosti in dobrega jezika in je izkoristil to priložnost za »žicanje«, kakor pravimo po trboveljsko. Gospodinja je bila namreč zelo skop-pa ali morda varčna in od nje ni bilo mogoče dobiti ničesar. Hčerka pa je brez njene vedno-sti prinesla Vinku na skrivaj nekaj masti in sladkorja, in tako smo si lahko privoščili imenitno zabeljeno žgance in še sledko kavo povrhu.

19. avgusta smo spoznali tovarišico Vero. O njej smo že slišali, nismo je pa še poznali. Takoj nas je napadla z neverjetno idejo, da bi priredili — in to takoj zvečer — miting za prebivalstvo Luč. Mi smo omenili, kaj naj igramo oziroma igrava, in kako bova igrala? Doslej smo bili navajeni doma igrati tako, kot se je spodobilo. Kadar pa je Vera napravila načrt, ga je bilo treba izvesti. Da ne bi igrala midva sama, je poskrbela še za tretjega. Tovariš Džoko je bil član propagandnega oddelka cone in je znal igrati kitaro. Res le z levo roko, toda ne slabo. Ta nam je priskočil na pomoč.

Z močno tremo smo nastopili v Gasilskem domu. Spored svedo ni bil bogat. V neki hiši smo iztaknili celo planino in ga zvlekl v Gasilski dom. »Šramel«, kakor nas je napovedala Vera, je zaigral himno, novo »Savinjsko koračnico« in še nekaj drugih del, kar smo jih pač znali. Pevec so zapeli pesem »Od Urala do Triglava« in še nekaj narodnih pesmi. Slamič je ob spremljavi s klavirjem zapel dva sola sopera. Za zabavo sta poskrbela tovariša Luč in Slamič s kratkim prizorom, kako kmet naznanja partizane nemškim oblastem. Tokrat je bila prvič na sporedu Verina »Savinjska kronika«, ki jo je tudi sama pela. Res ni bilo veliko,

ljudje pa so bili, nadvse zadovoljni in so nas prosili, naj še pridemo.

Takoj po mitingu je bil izvršen v naglici premik. Zelo nam je bilo žal za toplo kuhinjo in prijazno hčerko, toda premik je bil nujen in vsako omahovanje bi bilo nevarno. Hodili smo nekako šest ur in prišli v Savinjo, majhno vasico nad Ljubnem. Ta »vasica« je imela le eno hišo. Vanjo so se komaj spravili vsi tisti, ki so spadali k štabu. No — v avgustu še ni bilo hladno, tudi ne ponoči, zato smo lahko spali in igrali kar na prostem. Neko prednost pa je imela ta vasica. S hriba smo lahko prišli v eni uri v Gornji grad, v pol ure pa na drugo stran, v Ljubno.

Ze 22. avgusta smo se prvič spustili s hriba v dolino, in sicer v Gornji grad. Šli smo tja na pogreb. V bližini Nove Stifte se je zrušilo angleško letalo, pri čemer je našlo smrt pet angleških letalcev. Na prošnjo tov. Ašiča sem pevec v naglici naučil pesem »Žrtvam« in to smo peli ob pogrebu.

Ob tej priložnosti sva z Ašičem stikala po Gornjem gradu za notami in ne brez uspeha. Pri tamkajšnjem organistu sva dobila precej not za pevce in tudi nekaj za klavir. Ko je Vinko videl note, je postal ta-

kaj bolj dovzeten za igranje. Jožetu pa se je čelo še bolj pomračilo, ker še vedno ni imel instrumenta, ki ga je bil vajen — saksofona. Tovariš Znan se je sicer trudil na vse pretege in uprizoril pravi lov za klarinetom, vendar brez uspeha. Da je bil pri iskanju res nadvse aktiven, priča že dejstvo, da nam je vsakdo na vprašanje, kje bi dobili kak instrument, takoj odgovoril:

»Me je že Znan spraševal. Klarinet bi rad imel, pa kje naj ga vzamem?«

Naslednji dan je prispel v cono Rožajev Robi-Vacko. Iz odreda je bil poklican v cono zaradi tega, ker je šel o njem glas naokoli, da je dober kuplec. Pridržel sem ga pri svojem »šramlu«. Tako smo bili sedaj že trije stalni člani: »šramla«, ker je Robi prijel nekaj dur-rov na kitaro. Brez posla sta bila le še Jože in Zadobovšek Bertl-Beno, ki je bil določen za dramsko družino, o kateri pa za sedaj še ni bilo ne duha ne sluha.

Tiste dni je prišla Vera tudi z vajami govornega zbora, ki smo ga sestavljali Ašič, Robi, Bertl, jaz in seveda Vera. Kot prva je bila na dnevnem redu Kajuhova »Slovenska pesem«. Odrezali smo še kar nekaj do-

bro, tako da je bila Vera z nami zadovoljna.

24. avgusta smo se prvič javno »zaleteli«. Na lojstrskem vozu smo se potegnili do Bočne, kjer smo priredili miting pod lepo okrašenim kozolcem. Najbolj je uspela Verina »Savinjska kronika«, ki jo je tokrat predvajal Robi. Tudi pevci so ustrezali, Veri so se pa zdeli premalo udarni. Slamičeve samospesve sem spremljal na harmoniko, Robi in Gusti pa sta poskrbela za smeh s kratkim prizorom »Hitler in Mussolini«.

»Vidite, šlo bo, saj ste dobri, mrcine«, nas je bodrila Vera.

27. avgusta smo z letim sporedom kot v Bočni nastopili v Ljubnem. Ker je bila Vera zadržana, sem prevzel jaz njeno recitacijo Kajuhove »Kmetove pesmi«. Vinko je tudi tukaj takoj navezal stike z neko Ančko, kar je pripomoglo, da smo spet enkrat — prvič v partizanih — jedli pečena jajca. To noč smo prespali v Ljubnem, in sicer na seniku pri Ančki. Ta nam je zagotovila, da lahko ležimo brez skrbi, ker je seno popolnoma sveže in še ni nihče spal na njem. Bali smo se namreč predvsem uši, ki so nas tu in tam že lovile, vendar smo se jih do-slej uspešno otepli. V brigadi smo imeli mir pred njimi, v con-i smo pa imeli občutek, da ne bo šlo brez boja.

V »Savinji« smo nadaljevali z vajami. Vsak dan smo bili bolj zadovoljni. Znebili smo se občutka, da smo v coni odveč. Dela nam ni več manjkalo, jaz pa sem poleg vsega še pomagal administrativni intendantovskega oddelka, zato sem bil večkrat deležen njenega kosila, ki je bilo boljše kot naše.

(Nadaljevanje sledi)

Svibno - pogled v preteklost in sedanost

(Pred občinskim praznikom v Radečah)

Ce potujemo iz Radeč po ozki in aljkoviti dolini ob potoku Sopoti proti Podkumu, nas na obeh straneh spremljajo strmi obronki Posavskega hribovja. Po pišli uri hoda — mimo papirnice — nas pot pripelje do prijazne Jagnjenice. Od tu drži lepa, toda precej strma pot v Svibno, ki je vidno s svojim ostrim vrhom daleč naokoli. Svibno ni vas v pravem pomenu besede, temveč zelo razlegnjeno naselje, ki se razteza od Jagnjenice pa vse do Rovana in do velikega gozdnega kompleksa Jatne.

V feudalni dobi je bilo Svibno znano po vsej kranjski deželi. Prav na vrhu Ostrega vrha si je bavarski graščak Arnul (Arnoldus), iz rodu Scharlenbergov, leta 928 postavil s svojimi tlačani mogočen grad, da brani meje nemškega cesarstva pred Ogri. Valvasor pripoveduje, da so morali celo divji golobi, ki so hoteli poleteti iz doline na grad, med letom večkrat sestiti na pečevje, ker niso mogli premagati tolkšne očišne. Rodbina Ostrovrharjev je postala mogočna in upluna ter se je pojavljala z imeni Scharpenberc, Scharphenberch skozi ves srednji vek. Arnulovi sinovi so pozidali tudi grad Žebnik (Sibeneck, Sibeneck itd.) pri Radečah in grad Sošter (Oster vrh) ob izlivu Ljubljanice v Savo. Tudi grad Galenberg pri Zagorju so baje leta 1040 pozidali Ostrovrharji.

Najimitejši Ostrovrhar pa je bil gotovo Viljem, ki ga omenja jo tudi narodne pesmi. Viljem je imel občutek, da si v Orientu, vendar tega, kar smo lahko videli še pred narodnoosvobodilno vojno — zakrite turške žene, tako imenovane »bule« — tega nismo opazili več ne v Sarajevu ne na ostalem potovanju po Bosni. Naša narodnoosvobodilna vojna je prinesla našim ženam mohamedanske vere v Bosni in drugod to, da jim ni treba več skrivati obraza pred drugimi ljudmi.

Na sprelohu skozi Sarajevu lahko vidiš edinstvene stvari. Omenimo naj izdelavo bosenskih preprog in raznega drugega blaga, izredno lepe vezanine in čipke, umetniške izdelave, zlasti iz zlata in srebra ter vrsto drugih izdelkov. Seveda ne manjka tukaj turških fesov. Akoravno tudi fesi niso več posebno v modi, jih dobiš po tri sto dinarjev, kolikor jih hočeš. Marsikdo od nas si ga je kupil. Ko smo se pozneje sešli na vrhu hotela »Evropa«, smo mislili, da sedimo med samimi Turčini, kajti vsak drugi naš izletnik je imel na glavi rdeči fes (ko smo prišli niže v Dalmacijo, so nas otroci imeli za Turke).

Sarajevu je napravilo na vse naše izletnike lep vtis. Ne smemo prezreti tudi znamenitega »Principovega mostu«. Na tem zgodovinskem kraju je mladinec in narodni revolucionar Gavrilo Princip 28. junija 1914. leta ubil avstroogrškega prestolonaslednika, nadvojvodo Francisa Ferdinanda. Na vogalu, od koder je mladi Gavrilo streljal, je urejen muzej »Mlada Bosna«, ki vsebuje spomine na delovanje revolucionarne organizacije »Mlada Bosna« ter spominske predmete na atentat pred 40 leti.

(Nadaljevanje sledi)

bil nepremagljivo junak na viteških igrah. Njegovo junaštvo je proslavil tudi Prešeren v Turjaški Rozamundi in Anton Medved v dramski pesni »Viljem Ostrovrhar«.

Med ljudstvom je še živa pravljica o Viljemu.

Ko se je nekoč vračal iz doline proti gradu, se mu je prikazala v gozdu blizu doma lepa deklica in ma izročila zlat prstan z dragocenim, svetlim kamnom ter mu naročila, da naj nosi prstan vedno pri sebi, ker ne bo trpel škode ne na čisti in ne na imetju. Nato je deklica izginila in Viljem je ni videl nikdar več. Leta 1293. je na Koroškem v bitki pri Grebinju padel, prstan pa je pred smrtjo izročil svojemu nasprotniku. — Tako pravi pravljica. Dobrih sto let pozneje je grad prešel v roke Habsburžanov in je bil menda 1456. leta zapuščen.

Na feudalno dobo nas še danes spominjajo nekatera imena: Malarija (graščinski »malarije«), Lederski hrib (usnjari) in v 18. stoletju Glažuta pod Janto. Tudi krajevno ime Pristava je pri nas feudalnega izvora.

Po odpravi tlačanstva je Svibno dobilo šolo. Pouk je bil takrat v kaplaniji, poučevali so pa izmenoma kaplani in cerkovniki. Šele leta 1892 je šola dobila pravico javnosti, s stalnim učitelstvom. Novo šolsko poslopje je bilo pozidano leta 1911 in je šola postala tirazredna, kajti na Jagnjenici takrat še ni bilo šole in so morali vsi šolobvezni otroci šolskega okoliša Jagnjenica obiskovati šolo v Svibnem. V tem času je bilo Svibno samostojna občina z dokaj obsežnim področjem: Svibno, Podkum, Dobovec in Jagnjenica. Uradno se je občina imenovala Sv. Krž na Dolenjskem.

Po prvi svetovni vojni si je učitelstvo zelo prizadevalo, da bi odpravilo vaško zaostalost in pomagalo kmetom od primitivnega k naprednemu gospodarstvu. Največ zaslug za napredek kmetijstva, sadjarstva in vinogradništva na tem področju ima pokojni šolski upravitelj Ivan Pečnik, ki je v tem času opravil naravnost pionirsko delo. Zaradi njegovih nesebičnih prizadevanj se uvršča še danes Svibno med najnaprednejša gospodarska področja v našem okraju. Tudi kulturnoprosvetno so se Svibanci že nekoč radi udeleževali. Leta 1921 so si postavili gledališki oder, kjer so pridno uprizorjali poučne in zabavne igre. Toda po dveh letih je kanonična vizitacija od prenevala, češ da je ljudstvo pri predstavah javno pohujšuje. Zaradi odločnega protesta društva so takratne oblasti odrske predstave končno je dovolile.

Okupatorsko nasilje tudi Svibnem ni prizaneslo. Ze proty koncu 1. 1941 so začeli Nemci množno seliti naše ljudi v Nemčijo. Izseljeno je bilo nad trideset družin, u njihove domove pa so prišli Kočevarji in Tirolci, ki so postali neomejeni gospodarji nad preostalim slovenskim življenjem. Šolsko poslopje so se vsešli nemški vojaki, da bi varovali zvestobo in zločinstva na slovensko zemljo priseljenih Nemcev. Posebno prizadevala je bila šolska mladina, saj v vseh štirih letih okupacije ni imela niti deset mesecev pouka. Bliz Ostrovrharjev se je tokrat poslednjič dvignil nad našim ljudstvom.

Toda ljudstvo ni bilo oče tločan in svoboda mu je bila ljubša od življenja. Zato so naši latilci ponosno stopali v vrste najboljših sinov slovenskega naroda.

Sooboda je res zlata. Kdor jo

(Nadaljevanje na 4. strani)

PO LEPI NAŠI DOMOVINI

Zagreb — Banja Luka — Jajce — Sarajevo — Ilidža — Mostar — Dubrovnik — Metković — Ploče — Tučepi pri Makarski — Split — Trogir — Šibenik — Zadar — Titova Korenica — Plitvička jezera — Slunj — Karlovac — Ljubljana

(Nadaljevanje)

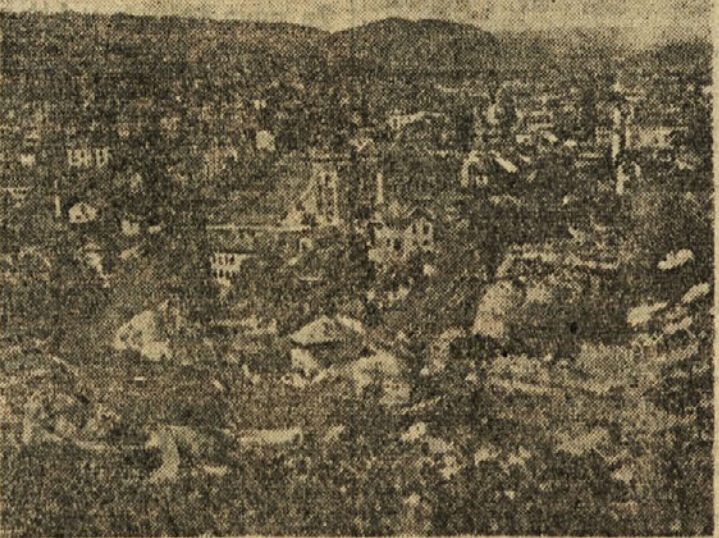
MESTO JAJCE — SIMBOL NOVE JUGOSLAVIJE

Mnogo lepega smo videli v dolini reke Vrbas, toda ob prihodu v Jajce smo se globoko zamislili. Iz tega zgodovinskega mesta je zelo lep pogled na vrh hriba, kjer se vidijo še ostanki gradu Jajce. Mesto Jajce leži ob stiku reke Vrbas in Plive, ki se združuje z Vrbasom v višini dvajset metrov, kar daje spet lepo sliko velikega slapa v Jajcu.

četu s tovarišem Titom. Ogle-dali smo si hišo v gornjem delu mesta, kjer je imel svoj sedež štab NOV in kjer je naš tovariš Tito delal s svojimi zvestimi sodelavci, da zlomi sovražnika.

ZGODOVINSKI MUZEJ V JAJCU

Vsakdo, ki pride v Jajce, mora videti zgodovinsko hišo, v kateri je sedaj muzej NOV in kjer je bilo zgodovinsko II.

Pogled na Sarajevo

Mesto Jajce je bilo zgrajeno v 15. stoletju. Sama okolica je bogata na vrsti spomenikov iz časov rimske zgodovine. Pri ogledu mesta smo postali med drugim pozorni na oltar iz cerkve Mitreja, ki se hrani skupno z ostalimi kamnitimi spomeniki, ki so jih našli v Jajcu in okolici. Bosenski kralj Stefan Tomšević (1443—1461) je imel v Jajcu svojo prestolnico, to pa zaradi tega, ker je bilo Jajce spridlo svoje obrambne sposobnosti manj izpostavljeno turškim napadom. Turki so osvojili grad Jajce leta 1528 po znani bitki pri Mohaču. Od tega časa dalje je Jajce izgubilo svoj strateški značaj. Tudi za časa avstroogrške okupacije Bosne in Hercegovine je Jajce nudilo močan odpor avstrijskim zavajevalcem. Mesto Jajce pa si je v časih naše narodnoosvobodilne vojne priborilo svoj največji zgodovinski pomen. Takoj leta 1941 je Jajce začelo z borbo proti sovražniku. Vse od leta 1941 so se tukaj vršile borbe, dokler ni bilo Jajce v septembru 1942. leta ponovno osvobodeno. V novembru tega leta se je nastanil v Jajcu vrhovni štab NOV, na

zasedanje AVNOJ. Dne 29. novembra 1943. leta so bili tukaj postavljeni temelji nove Jugoslavije.

Od tu dalje smo si ogledali še znameniti slap na reki Plivi, ki se zlije v Vrbas tik pod gradom Jajce. Lepo je bilo v tem mestu in vsak izletnik je bil zadovoljen, da si je ogledal kraj, kjer so se zgodila velika zgodovinska dejanja naše nove Jugoslavije.

V hotelu »Turist« v Jajcu nas je čakalo izdatno kosilo in veselje smo bili prijaznosti v gostišču. Vse nas je še nekoliko pogrelo črno vino »Nero«, tako da je bilo pri odhodu iz mesta zelo živahno. Razlegla se je slovenska pesem ob odhodu iz zgodovinskega mesta Jajce. Pesem za pesmijo se je vrstila pod neutrudnim vodstvom našega »kulturnega referenta«, ki je dirigiral naš novi pevski zbor, dokler nismo omagali od vožnje, ki je bila zelo predolga, kajti na poti do Sarajeva smo morali napraviti dvakrat velik ovinek, ker je cesta v gradnji. Mesto Travnik, znano po borbi slovenskih fantov v Bosni in Hercegovini iz leta 1878, smo morali obiti

ravno zaradi gradnje ceste in si ga nismo mogli niti ogledati (pravilno rečeno: ugasti željo zaradi prevleke vročine).

Po dolgi vožnji smo končno le prispeli v Sarajevo, glavno mesto republike Bosne in Hercegovine. Ker pa v Sarajevu ni bilo prostora za spanje, nas je avtobus potegnil še dalje, do znanega kopališča Ilidže.

RAZČOARJANJE V ILIDŽI GLEDE OSKRBE

Ilidža je razočarala vse udeležence Putnikove ekskurzije. To pa ne zaradi svojega zunanjega lica in slovesa, pač pa zaradi negostoljubja proti našim ljudem. Prenosišče in prehrana — vse je delalo in napravilo vtis, da vsi komaj čakajo, da odpotujemo dalje. In radi smo odšli po enodnevnem bivanju ter dveh neprespanih nočeh. Omenili bi ob tem, da so bile tukaj vse boljše sobe rezervirane za tujece. Če pa si je urezal »tajč pohrustene«, so bili tekoj vsi okoli tebe. Ze v Ilidži in še dalje smo imeli občutek, kakor da nam hočejo reči, kaj pač hodimo tod okoli, saj je dovolj tujcev, ki nam prinašajo dragocene devize. No — pa pustimo vse to in si rajši ogledjmo, kako se je razvijala situacija. Prvi večer se nam je zgodilo to, da smo morali klicati več kot eno uro, preden so nam odprli, da bi se lahko vlegli in odpodili kosti. Smo pač pozabili, da smo v zdravilišču, kamor hodijo na zdravljenje tudi zavarovanci socialnega zavarovanja, ker so nas nastanili v njihovih sobah. Zato so nas tudi zaklenili ven. Največje presenečenje pa je bilo zjutraj, ker ni bilo nobene vode za umivanje — v hotelih, ki so bili zasedeni po »boljših« ljudih, je pa bila voda na razpolago...

Sarajevu je napravilo na vse naše izletnike lep vtis. Ne smemo prezreti tudi znamenitega »Principovega mostu«. Na tem zgodovinskem kraju je mladinec in narodni revolucionar Gavrilo Princip 28. junija 1914. leta ubil avstroogrškega prestolonaslednika, nadvojvodo Francisa Ferdinanda. Na vogalu, od koder je mladi Gavrilo streljal, je urejen muzej »Mlada Bosna«, ki vsebuje spomine na delovanje revolucionarne organizacije »Mlada Bosna« ter spominske predmete na atentat pred 40 leti.

(Nadaljevanje sledi)

SARAJEVO IN PRI IZVIRU REKE BOSNE

Tretji dan našega potovanja smo si po programu ogledali Sarajevo ter obiskali Etnografski muzej. Seveda je bil naš ogled površen, kajti če bi si hoteli vse dobro ogledati, bi potrebovali samo za muzej dva dni.

V Sarajevu smo si ogledali nadalje znamenito, 420 let staro džamijo, imenovano Begovo džamijo, ki jo je sezidal Husref beg — turški namestnik v Bosni leta 1521—1541. Med 70 džamijami je to najlepša mohamedanska svetišča, ki so ga začeli graditi pred 420 leti. Takrat je imelo Sarajevo le 7000 prebivalcev. Pot nas je seveda zanesla tudi v stari del mesta. Tu si

Most Gavrila Principa v Sarajevu

Pionirski kotiček

Letovanje hrastniških otrok

Društvo prijateljev mladine v Hrastniku je letos — prvič v času svojega delovanja — organiziralo dvoje krajsih letovanj otrok svojih članov. Za letovišče jim je izbralo Novaljo na otoku Pagu. K tej odločitvi je društvo napotila prelepa lega kraja, ugodna plaža ter dobre in cene prehranske razmere.

Prva skupina (61 otrok) je odšla na pot že 29. julija. Na Reko so prispeli polni pričakovanja, saj jih je čakala razmeroma dolga pot z lajso. Prav nič ni deco motila burja, ki ji je že navsezgodaj pobožala mehka lica. Niti malo niso otroci slutili, da jih bo morje zazibalo v svojem divje razigranem kolu. Toda junsko je mladina prestala razburkan ples skozi Senjska vrata in še danes se v duhu rokujejo z vsemi pomorskimi lunaki svojih mladinskih spisov, obogateli z nevsakdanjim doživetjem.

NAGRADNA DOPOLNILNICA
ZA PIONIRJE
EPAPAUBEISIUV
ADTSAACAODAASO

Namesto črtic vpišite prave črke, pa boste dobili v navpičnih vrstah popolne besede, v srednji vodoravni vrsti pa ime in priimek slovenskega pesnika, ki je pisal pesmi že pred Francetom Prešernom.

Pravilne rešitve nam prinesite ali pa pošljite do nedelje, dne 5. septembra, opoldne. Tudi tokrat bo dobil izžrebani pionir od uredništva našega lista lepo knjigo v spomin.

REŠITEV NAGRADNEGA ČAROBNEGA LIKA

Pravilna rešitev nagradnega čarobnega lika iz prejšnje številke našega lista se glasi (vodoravno in navpično): 1. kap; 2. Koper; 3. kapitan; 4. petek; 5. rak.

Strogi žreb je tokrat prisodil nagrado pionirki Beti Klenovšek, učenki 4. razreda osnovne šole v Hrastniku, ki naj o priložnosti pride ali pa pošlje v naše uredništvo po obljubljeno knjižno darilo.

Burja je bila popihala in iz dneva v dan jih je v Novalji zbuvalo zlato sonce. Radostnih src so hiteli k morju ter si v sinjih valovih in v sončni toploti nabirali novih sil za delo v bodočem šolskem letu ter si utrjevali zdravje za hladne zimske dni.

Z novaljsko mladino so naši otroci sklepali poznanstva in prijateljstva. V srce vseh Novaljčanov pa so se prikradli s slovensko pesmijo, ki so jo ob večerih zapeli sredi novaljskega trga.

Hito je minilo deset prelepih

OKRAJNI LJUDSKI ODBOR TRBOVLJE Predsedstvo

Po 20. in 117. členu Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o volitvah in odpoklicu odbornikov ljudskih odborov (Ur. list LR št. 31-120/53) je Okrajni ljudski odbor v Trbovljah na seji obeh zborov dne 30. julija 1954 sprejel

ODLOK o razpisu nadomestnih volitev

1. člen

Razpišejo se nadomestne volitve v okrajni zbor Okrajnega ljudskega odbora Trbovlje, in sicer v 28. volilni enoti, ki obsega: Partizansko cesto, hišne številke 1—50, Keršičevo cesto, hiš. št. 1—48, Opekarno, hiš. št. 1, 3, 4, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 in 15, Trg revolucije, hiš. št. 28, 29, 31, 32 in 37, Rudarsko cesto, hiš. št. 1, 3, 5, Globušak, hiš. št. 1—23, Pod Ostrim vrhom, hiš. št. 1—19 in Ulico 1. junija, hiš. št. 1, 3, 5, 7, 9, 11, 15, 17, 23, 25, 27, 29, 31 in 33, ker je prenehal mandat Dominiku Kužniku, ki je bil izvoljen v tej volilni enoti.

Volitve bodo v nedeljo dne 12. septembra 1954.

2. člen

Razpišejo se nadomestne volitve v zbor proizvajalcev Okrajnega ljudskega odbora Trbovlje, in sicer v 4. volilni enoti skupine industrije, trgovine in obrti, ki obsega v Rudniku Trbovlje-Hrastnik tele obrate: Hrastnik, Ojstro, SRD in Zunanji obrat v Hrastniku, ker je prenehal mandat inž. Branku Peterjelu in Jožetu Zoretu, ki sta bila izvoljena v tej volilni enoti.

Volitve bodo v četrtek, dne 9. septembra 1954.

3. člen

Ta odlok se objavi v Uradnem listu LRS, v »Zasavskem vestniku« in na oglasnih deskah Okrajnega ljudskega odbora ter navedenih volilnih enot.

Štev. 4014-1-54

Predsednik: Martin Gosak

dni in prva skupina se je vrnila srečna in zadovoljna na svoje domove ter prepustila prostore in užitek še drugi skupini, ki je odpotovala 10. avgusta, da se prav tako nasrka zdravim življenjskih sil, hvaležna vsem tistim, ki so delovali in bodo še delovali v Društvu prijateljev mladine ter s tem pripomogli k zdravju rasti naših otrok — bodočim št. naše ljubljene socialistične domovine.

F. V.

Črnici postajajo beli

Ta fenomenalni primer se je zgodil v neki ameriški tovarni, v kateri delajo med delavci tudi črnici, oblečeni v obleke iz gumija. Te obleke so obložene s »hidrošinomom«. Ta snov deluje v dotiku s črno kožo tako, da se ta spremeni v belo. Črnici na ta način postajajo beli.

mamo li talente tudi v našem okraju?

Prav gotovo jim imamo, ne samo v Trbovljah, pač pa po vsem našem okraju, le da marsikdo nima priložnosti pokazati svojih sposobnosti. V mesecu septembru se pa bodo vsi tisti, ki imajo veselje do solističnih nastopov, bodisi pevci, instrumentalisti, recitatorji in skupine s svojim znanjem lahko predstavili.

Nastop bo javen v Delavskem domu v Trbovljah. Naj-

boljši bodo prejeli primerne denarne nagrade. Pravico do prijavitve ima vsakdo, ki živi na področju okraja Trbovlje. Prijavljajo se lahko skupine do 6 članov. Ocenjevali bodo poslušalec v dvorani. Vsem udeležencem izven Trbovelj bodo povrnjeni potni stroški. Prijavitve pošljite na Pripravljalni odbor za pripravo večera neznanih talentov pri »Zasavskem vestniku« v Trbovljah.

Prijavitve bomo sprejemali do 20. septembra, datum nastopa bomo pa objavili kasneje. S številnim prilaženji bomo dosegli slikovitost in zanimivost večera.

ALI SI SE ZE PRIJAVIL ZA OSTROŽNO? NE ODLASAJ, PRI VOZNI BO 75 ODS.

Naš obveščevalec

Okrajni ljudski odbor

Trbovlje

RAZGLAS

Po 4. točki navodila za izplačilo priznanic Slovenske narodne pomoči, obveznic Glavnega poveljstva slovenskih partizanov, ki so bile v gotovini, ki so bile vplačane kot posojilo med narodnoosvobodilnim bojem (Ur. list LRS št. 32-129-54), Okrajni ljudski odbor Trbovlje

razglašja:

I. Z navodilom državnega sekretarja za občo upravo in proračun LRS št. IV-2 2818-1-1954 (Ur. list LRS št. 32-129-54) je odredeno izplačilo priznanic Slovenske narodne pomoči, obveznic Glavnega poveljstva slovenskih partizanov, ki so bile v gotovini, ki so bile vplačane kot posojilo med narodnoosvobodilnim bojem.

II. Posojilodajalci, ki imajo svoje prebivališče v območju okraja Trbovlje, morajo najpozneje do 30. septembra 1954 predložiti popisni komisiji pri okrajnem ljudskem odboru v I. točki navedene priznanice, obveznice in novčance oziroma potrdila o pologu priznanic, obveznic in novčanic, ki so bile popisane in odvzete v letu 1946. Kdor do tega roka ne bo predložil označenih listin, izgubi pravico do izplačila.

III. Sedež popisne komisije je v stavbi okrajnega ljudskega odbora v Trbovljah, II. nadstropje, soba št. 14. Uradne ure komisije so vsak dan razen nedelj in priznanih praznikov (dela prostih dni) od 8. do 13. ure.

V Trbovljah, 24. VIII. 1954.
Predsednik: Martin Gosak I. r.

Listnica uredništva

Vsem naročnikom in bralcem našega lista sporočamo, da bomo nadaljevali s potpisom »S« poti po Nemčiji v prihodnji številki »Zasavskega vestnika«.

Uredništvo.

VABILO

Občinski odbor Zveze borcev Mline vabi vse svoje člane kakor tudi ostale, da se udeležijo odkritja spominske plošče padlim borcem v NOV, ki bo dne 5. septembra ob 10. uri dopoldne v Zadrugnem domu na Mlinšah.

Sodelovala bo tudi mladinska godba iz Trbovelj in pevski zbor iz Lok.

OBVESTILO STARSEM

Upraviteljstvo I. osnovne šole Trbovlje—Vode obvešča vse starše, da bo naknadni vpis v PRVI RAZRED v četrtek, dne 2. septembra 1954, od 8. ure dalje v pisarni šolskega upraviteljstva s seboj naj prinesejo rojstne liste otrok. V poštev pridejo otroci rojeni 1. 1947.

Upraviteljstvo.

OBVESTILO

V otroškem vrtcu se prične vzgojno delo na I. osnovni šoli Trbovlje — Vode dne 2. sept. ob 9. uri.

OPOZORILO!

Opozarjamo vse živinorejce, da Jakob Jež ni več v službi našega podjetja in da tudi ni upravičen, da še naprej kupuje živino na račun našega podjetja.

Uprava podjetja »Meso«, Trbovlje

KINO »SVOBODA-CENTER«, TRBOVLJE (Delavski dom)

Od petka do torka ameriški barvni film

»VIHARNI ZALIV«

V nedeljo ob 10. uri dopoldne, ameriški film

»V VIHARJU«

Znižane cene za odrasle in mladino!

Prihodnji teden od torka do četrta franc. zabavni film

»DRŽAVNI SOVRAŽNIK ŠT. 1«

Razpored predstav bo razviden z lepakom

KINO

»SVOBODA« — TRBOVLJE II

Prihodnje dni bo na sporedu angleški kriminalni film

»TRENTOV ZADNI SLUČAJ«

Razpored predstav bo razviden z lepakom

Potujoči kino LP okraja Trbovlje

Potujoči kino Ljudske prosvete okraja Trbovlje bo predvajal v času od 4. do 7. septembra t. l. ameriški film »Morski volk« v sledečih krajih:

V soboto, 4. t. m., ob 18. uri na Izakah, ob 20. uri pa v Mlinšah; v nedeljo, 5. t. m., ob 11. uri v Svibnem, ob 16. uri v Jagnjenici, ob 19. uri pa v Podkumu; v ponedeljek, 6. t. m., ob 18. uri v Zidanem mostu, ob 20. uri pa v Loki pri Zidanem mostu; v torek, 7. t. m., ob 19. uri v Čečah.

IZGUBILA SEM voleno tem-

nordečo jopico na poti iz Hrastnika v Trbovlje. Prosim najditelja, da jo vrne Tilki Šeško, Trbovlje, Vodenska 47.

VSEM SVOJIM ODJEMALCEM IN VSEMU DELOVNEMU LJUDSTVU SLOVENIJE POŠILJA BORBENE POZDRAVE K PRAZNIKU SLOVENSKEGA LJUDSTVA,

19. septembra na

OSTROŽNO pri Celju

Delovni kolektiv

Cementarne TRBOVLJE

čestita in se pridružuje čestitkam vseh ostalih delovnih kolektivov na področju mestne občine Radeče ter pošilja čestitke k prazniku mestne občine Radeče

Cementarna Trbovlje proizvaja svetovno znane znamke visokovrednega

Portland-cementa

ter ga nudi potrošnikom po nižji ceni kot pa uvrčeni inozemski cement. Tudi po kvaliteti prekaša trboveljski cement inozemskega.